

δσον είχεν ἐμβῆν. Ή συντροφία ἔμεινεν ἔκθαμβος. Τέλος, μετὰ πολλὰς παραπήρσεις περὶ τοῦ ἀλλοκότου ὄράματος, ἀπεφάσισαν νὰ στείλωσι δύο ἑξ ἑαυτῶν εἰς τοῦ προέδρου, δστις τόσον παράξενα είχε φανῆν μεταξύ των. Οἱ ἀποσταλθέντες ἐπέστρεψαν μὲ τὴν φοβερὰν εἰδησιν, δτι ὁ φίλος είχεν ἀποθάνειν ἐκείνην τὴν ἐσπέραν. Οἱ τῆς συνόδου ἐπιστήμονες καὶ λόγιοι, πάντη ἐκπεπληγμένοι εἰς τὸ θαυμάσιον καὶ ἀκατανόητον θέαμα, ἀπεφάσισαν τίποτε περὶ αὐτοῦ νὰ μὴ φανερώσωσι. Πολὺ φιλοσοφικώτεροι παρὰ νὰ πιστεύσωσιν δτι πραγματικῶς ἵδαν τὸ φάντασμα τοῦ τεθνήκοτος συναδελφοῦ των, ἥσαν καὶ πολὺ φρονιμώτεροι παρὰ νὰ ἴσχυροποιήσωσι τὰς δεισιδαιμονίας τῶν χυδαίων διὰ τῆς ἀνέξηγήτου καὶ ἀκατανόητου τάυτης ὀπτασίας.

Μετὰ πολλοὺς χρόνους, ἡσθένησε γηραλέα, ἥτις ἔργον είχε τὴν ἐπιμέλειαν τῶν ἀσθενῶν ἐπεσκέπτετο δ' αὐτὴν ἰατρὸς, ἀνήκων εἰς τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ φιλολογικὴν ἑταιρείαν. Εἰς τοῦτον ἐξωμολογήθη μὲ λύπην ἐγκάρδιον, δτι πρὸ πολλοῦ είχεν ὑπηρετήσειν τὸν κύριον —, ὁνομάσασα τὸν πρόεδρον, καὶ δτι ἡσθάνετο ἔλεγχον συνειδήσεως διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὅποῖον ἀπέθανεν· εἶπεν δτι, ἐπειδὴ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ἀσθένεια συναδείνετο μὲ παραφροσύνην, παρήγγειλεν εἰς αὐτὴν ὁ ἰατρὸς νὰ προσέχῃ καλὰ μὴν ἡθελε τῆς φύγειν. Κατὰ δυστυχίαν ὅμως αὐτὴ ἀπεκοιμήθη, καὶ εἰς τὸ διάστημα τοῦ ὑπονού της ἐξηπνήσας ὁ ἄρρωστος ἐκβῆκε τοῦ κοιτῶνος. Ἐγερθεῖσα, καὶ εὐρύστα κενὸν τὸν κράββατον, καὶ τὸν ἀσθενὴ λείποντα, ἔδραμεν ἔξω τοῦ οἴκου πρὸς ζήτησιν αὐτοῦ, καὶ τὸν ἀπήντησεν ἐπιστρέφοντα· ἔβαλε δ' αὐτὸν πάλιν ἐπὶ τῆς κλίνης, ἀλλὰ μόνον διὰ ν' ἀπέθανη. Μὲ σκοπὸν νὰ ἐπιβεβαιώσῃ τὸν ἀκούοντα περὶ τῆς ἀλκηθείας τῶν λόγων αὐτῆς, ἐπρόσθεσεν δτι, εὐθὺς ὁφοῦ ἐξέπνευσεν ὁ δυστυχής, εἰσῆλθε διμελής ἐπιτροπὴ ἐκ τῆς ἑταιρείας νὰ ἐρωτήσωσι περὶ τῆς ὑγείας τοῦ προέδρου των, καὶ εἰς ἀπόκρισιν τοὺς ἐλέχθη δτι ἀπέθανε. Τὰ πάντα ἐξήγησεν ἡ ὁμολογία αὐτη. 'Ο παράφρων ἀσθενῆς είχεν ἐπάρειν τὴν πρὸς τὸ κατάστημα τῆς ἑταιρείας ὁδὸν, ἀπὸ ἀνάμυησιν τοῦ κατ' ἐκείνην τὴν ἐσπέραν χρέους του· ὑπάγων καὶ ἐπιστρέψων, μετεχειρίσθη ἐν ἀπὶ τὰ προειρημένα διαβατικὰ κλειδία, τὸ ὅποῖον πολὺ ἐσύντεμε τὸν δρόμον. 'Εκ τοῦ ἄλλου μέρους, οἱ περὶ τῆς ὑγείας αὐτοῦ σταλθέντες νὰ ἐρωτήσωσιν ὑπῆγαν ἀπὸ δρόμου μακρυνώτερον, καὶ οὕτω ἐλαβεν αὐτὸς καιρὸν νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν κλίνην του, ἀρκετὴν ὥραν πρὶν φθάσασιν ἐκεῖνοι. Οἱ τῆς παραζένου ταύτης σκηνῆς φιλοσοφικοὶ μάρτυρες ἥσαν τώρα τόσον πρόθυμοι νὰ διαδώσωσι τὸ γενόμενον, δσον ἀρχήτερα νὰ τὸ κρύπτωσι—καθότι ἄριστα ἐδείκνυε τίνι τρόπῳ δύνανται οἱ τοῦ ἀνθρώπου ὄφθαλμοι ἄλλ' ἀντ' ἄλλων νὰ ἐκλάβωσι.

ΜΗ ζητῆς πλοῦτον ὑπερήξανον, ἀλλὰ τοσοῦτον μόνον, δσον ἐμπορεῖς δικαίως ν' ἀποκτήσης, σωφρόνως νὰ μεταχειρίζεσται, ἵλαρῶς νὰ διανέμης, εὐχαρίστως δὲ ν' ἀφήσῃς.

ΖΩΟΚΟΜΙΑ.

ΜΕΤΑΞΥ τῶν ἄλλων ἐδωδίμων, δσα δὲν εὑρίσκουσι, καθὼς ἄλλοι, οἱ ξένοι ἐρχόμενοι εἰς τὴν Ἑλλάδα, πρῶτον σχεδὸν τόπον κατέχουσι τὰ κρέατα. Ή πάχυνσις τῶν κερασφόρων ζώων κατήντησε τέχνη, τὴν ὁποίαν ἐπιμελοῦνται κατ' ἔξοχὴν εἰς τὴν Εὐρώπην, μάλιστα δὲ εἰς τὴν Ἀγγλίαν, Ἐλβετίαν, καὶ Ολλανδίαν. Ἐκεῖ δῆμως ποτὲ ὁ ἄγρος δὲν ἀναπάνεται, καθὼς εἰς ἡμᾶς, διὰ νὰ γεννᾶ ἄγρια καὶ βλαβερὰ χόρτα· ἀλλὰ κατὰ τάξιν μετὰ τὸ σιτάριον καὶ τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς, οἱ ὁποῖοι ἐξαντλοῦσι πολὺ τὴν γῆν, σπείρονται διάφορα ἐσπρια καὶ τὸ ἀναγκαῖον εἰς τροφὴν τῶν ζώων χορτάριον, οἶον, τριφύλλιον, μελίλιωτον, καὶ ἄλλα τοιαῦτα· ὄνομάζεται δὲ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς γεωργίας ἀλλεπαλληλοσπορία. Ή αὔξησις τῆς χλοερᾶς καὶ ἥηρᾶς τροφῆς πολλαπλασιάζει τὰ ζῶα, καὶ τούτων πάλιν ἡ κόπρος παχύνει τὴν ἀδυνατισμένην γῆν.

Τὸ ἃδαρος τῶν ζωοστασίων (ἢ ἀχούριών) πρέπει νὰ γίνεται λιθόστρωτον καὶ κατωφρέες διὰ νὰ τρέχωσιν ἔξω εὐκόλως δι' αὐλακούς τὰ οὐρά εἰς λάκκον, ὅπου ἡ κόπρος στοιβάζεται. Τὸ ὑγρὸν τοῦτο (τὸ οὖρον) ἔχει πολλὴν παχυντικὴν ἴδετητα· δὲν ὠφελοῦνται καὶ ἀπ' αὐτὴν οἱ ἐπιτήδειοι γεωργοί. Ἀντικρὺ τῶν παραδυρίων ἀνοίγονται εἰς τοὺς τοίχους μακραὶ τρύπαι χρησιμεύονται εἰς τὸν καθαρισμὸν τοῦ ἀέρος· ἐπειδὴ ἡ ἀναπνοὴ καὶ διαπνοὴ, μολύνονται εὐκόλως τὸν ὑπάρχοντα κῆδη εἰς τὴν φάτνην, βλάπτουσι κατ' ὀλίγον καὶ ἀνεπαισθήτως τὴν ὑγείαν τῶν ζώων.

Τὰ νέα καὶ γηραιά ζῶα δυσκόλως καὶ βραδέως παχύνονται· ἐπειδὴ ἡ τροφὴ ἐκείνων μὲν μεγαλύνει καὶ αἰξάνει τὰς μικρὰς, τούτων δὲ θεραπεύει τὰς ἐξηντλημένας δυνάμεις. Εἰς τὸ Παλατινάτον παχύνουσι τὰ βώδια μετὰ τὸν ἔκτον τῆς ἡλικίας χρόνον.

Τὰ ζῶα παχύνονται ὅχι ὅταν τρωγωσι διὰ μιᾶς καὶ κατακόρως· ἀλλ' ὅταν τρέφωνται κατ' ὀλίγον μὲ διαφόρους τροφάς, αἱ ὁποῖαι ἐρεθίζουσι τὴν ὅρεξιν.

'Ἐν καιρῷ θέρους ἡ τροφὴ συνίσταται εἰς τὰ περισσεύματα καὶ ἐξώφλοια τῶν δισπρίων, εἰς χόρτον τρυφερὸν καὶ ἔπιρρον ἐνωμένον. "Οταν δὲ κῆδη ἀρχίσωσι νὰ παχύνωνται, λαμβάνονταν στερεωτέραν ἄλλην τροφὴν, δηλαδὴ κηρὰ δισπρια βρασμένα, ἡ ἀπλῶς βρεγμένα, καὶ ἄλευρον κρίθινον. Τὰ φύλλα τοῦ σεύτλου, ἡ κοκκινογούλιον, τὸ διόποιον σπείρουσιν εἰς ἀγροὺς ὀλοκλήρους, καὶ τὰ γεώμηλα εὐχαριστοῦσι πολὺ τὴν ὅρεξιν τῶν ζώων τὸ φθινόπωρον, ὁμοίως δὲ καὶ αἱ βολβώδεις ρίζαι, οἶον, γογγύλια, καρωτά, ράφανοίδες, κτλ. Οἱ καλοὶ ζωοκόμοι δίδουνσι πεντάκις τῆς ἡμέρας τροφὴν εἰς τὰ ζῶα· ἀλλὰ φροντίζουσι πάντοτε νὰ τὴν συναλλάσσωσι. Τὸ ἄλας (1½ οὐγγρία), ἐξαπλωμένον εἰς φωμίον, κινεῖ θαυμασίως τὴν ὅρεξιν, καὶ ἐμποδίζει τῶν ὑγρῶν τὴν σῆψιν.

"Οταν τὸ ζῶον ἀργοκινήται, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ κῆδη φαίνεται γεμάτον καὶ στρογγύλον, ὠφελεῖ πολὺ τὸ κρίθινον ἄλευρον.

Τὰ ζῶα παχύνονται κάλλιον εἰς τὸν ἀχυρῶνα, παρὰ εἰς τὰς βοσκάς.

Τὰ ζῶα καθαρίζονται ξυστριζόμενα ὄπωσοῦν. Πολλάκις μάλιστα καὶ πλύνονται ἔλαφως μὲν βρεγμένον σπογγάριον, διὰ νὰ μὴ ἐμποδίζεται ἡ ἀδηλος διαπνοὴ (ὁ λεπτὸς ἴδρως) ἀπὸ τὸν ρύπον (οἶσυπον). Αἱ προσκολλώμεναι εἰς τὸ δέρμα ἀκαθαρσίαι ἐρεθίζουσι τὸ ζῶον, προξενοῦσιν ἐνίστε ἔλκη (πληγᾶς), καὶ τὸ μαλλίον ἢ αἱ τρίχες αὐτοῦ πίπτουσι. Πῶς θέλεις νὰ παχυνθῇ τὸ ζῶον, δταν ἔχῃ κνισμὸν φώρας, καὶ βιάζεται νὰ ξένεται ἀκατάπαυστα;

Τὰ λείφανα τῆς ταγῆς ἀπὸ τὴν παρελθοῦσαν ἡμέραν πρέπει νὰ μὴ μένωσιν εἰς τὴν κάπην τὴν ἀκόλουθον. Νέον καὶ καθαρὸν χόρτον στοιβάζεται καταγῆς ὡς στρῶμα, καὶ δταν πάλιν τοῦτο βρωμισθῆ, ρίπτουσιν ἄχυρον εἰς διάφορα αὐτοῦ μέρη.

Τὸ ἄχυρον τοῦ σιταρίου, τοῦ κριθαρίου, τοῦ λαθύρου, τοῦ πίσου, τῆς βρίζης, κτλ., χρησιμεύουσιν ὅλα· προκρίνεται ὅμως ὡς θρεπτικῶτατον τὸ κρίθινον.—ΑΝΘΟΛ. KOIN. ΓΝΩΣΕΩΝ.

Ο ΠΙΘΗΞ.

Η ΠΑΝΟΥΡΓΙΑ τοῦ πίθηκος, καὶ ἡ κλίσις αὐτοῦ εἰς τὸ νὰ μιμῆται τὰς πράξεις τῶν ἀνθρώπων, καθιστάνουν αὐτὸν ζῶον πολὺ διασκεδαστικόν, καὶ πολὺ ὅμως ἐπιζήμιον. Τὴν μιμητικὴν ταύτην διάθεσιν, ἔμφυτον οὖσαν εἰς τὴν πιθήκειον φυλὴν, ἔχουν καὶ εἰς τὴν ἀγρίαν κατάστασιν· μικρὰ δὲ γύμνασις ἰκανοποιεῖ αὐτοὺς νὰ κατορθώσι πολλὰ περίεργα. Γεννῶνται μόνον εἰς θερμὰ κλίματα, καὶ εὐρίσκονται ἄγριοι εἰς τὰς πλειστέρας τροπικὰς χώρας, ὡς καὶ εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικήν· ἀλλ' εἰς οὐδὲν μέρος τῆς Εὐρώπης, ἐκτὸς περὶ τὸν Βράχον τῆς Γιβραλτάρ, εἰς τοῦ ὅποιον τὰ σπήλαια καὶ τὰς σχισμὰς ὑπάρχουν πάμπολλοι, ἔξερχόμενοι συχνάκις καὶ τρέχοντες εἰς τὰ ὑψη μετὰ πλείστης εὐχινησίας. Πρῶτον δ' ἐφέρθησαν ἐνταῦθα ἐκ τῆς ἀντικρυνθῆς παραλίας τοῦ Μαρόκκου, ητοις κατὰ τὴν Κέουταν, τὴν πλησιεστέραν ἀκραν, ἀπέχει δεκαπέντε μόνον μίλια.

Ἄγγλος τις ἀξιωματικὸς ἀναφέρει δτι, εἰς τὴν Ἰνδίαν εὐρισκόμενος μὲ τὸ στράτευμα εἰς τὸ ὅποιον ἀνήκειν, ἐστρατοπέδευσε μίαν ἐσπέραν μετὰ ἐπίπονον βάδισμα πλησίον τινὸς δάσους, εἰς μέρος τῆς ἐκτεταμένης ἐκείνης χώρας, δπου αἱ νύκτες εἶναι κάποτε τόσον ψυχραί, ὥστε νὰ χρειάζεται τις ἐπαπλώματα. Οἱ ἀνθρώποι ἔχουν θηράπευσαν βαθύτατα· τὸ πρωῒ ὅμως ἔλειπαν τὰ ἐπαπλώματα δλων, δσων αἱ σκηναὶ ησαν πλησίον τοῦ δάσους. Οἱ φύλακες εἶπαν δτι δὲν εἶχαν ἰδεῖν κάνενα νὰ ἔκβῃ ἢ νὰ ἐμβῇ εἰς τὸ στρατόπεδον· καὶ κατὰ συνέπειαν ὑποψία τις ἐπεσεν ἐπ' αὐτῶν τῶν ἰδίων. Αὐστηρὰ ἔφευνα διετάχθη διὰ τὰ λείποντα ἐπαπλώματα, καὶ κάθε μέρος τοῦ στρατοπέδου ἔχετασθη πάραντα· πλὴν ματαιώς. Εἰς τὸ διάστημα ὅμως τῆς ἡμέρας

ἀνεκαλύφθησαν οἱ κλέπται· κάμποσοι μεγάλοι πίθηκες ἐφάνησαν περιπατοῦντες εἰς τὸ δάσος, μὲ κομμάτια τῶν κλαπέντων ἐπαπλωμάτων, τὰ δτοῖα ἐφόρουν ὡς σάλια.

Μέγας τις πίθηξ ἦτο συνεπιβάτης μ' ἔνα μικρότατον εἰς Ἀγγλικὸν πλοῖον, ἀπὸ τὰς Ἰνδίας ἐπιστρέφον. Γαλήνης συμβάστης, ἡθέλησαν οἱ ναῦται νὰ μεταβάψωσι μέρη τινὰ τοῦ πλοίου· πρὸς δὲ τοῦτο ἔστησαν ἔξωθεν σανίδωμά τι. "Οτε μίαν φορὰν οἱ βαφεῖς ὑπῆγαν νὰ γευματίσωσιν, ὧφελοθεῖς ἀπὸ τὴν ἀπουσίαν αὐτῶν ὁ μέγας πίθηξ, ἔδραμεν εἰς τὰ ἀγγεῖα τῶν χρωμάτων καὶ τοὺς βαφικοὺς καλάμους· ἐπιστρέψαντες δὲ, εὑρηκαν δτι εἶχε πιάσειν δυναστικῶς τὸν μικρὸν πίθηκα, καὶ κατεγίνετο ἐπιμελῶς εἰς τὸ νὰ βάψῃ αὐτὸν κατάλευκον.

Διηγεῖται εἰς ταξειδιώτης, δτι ἐπί τινος νήσου τῶν Δυτικῶν Ἰνδιῶν ἵδε θῆλειαν, ητοις ἔφερε τὸ νεογνὸν αὐτῆς κάτω εἰς τὸν αἰγιαλὸν, καὶ προσεκτικῶς ἔνιψεν αὐτὸν μὲ θαλάσσιον ὄνδρων· ἐπειτα δὲ τὸ ἔθεσεν ἐπὶ βράχου διὰ νὰ στεγνωσθῇ, καὶ ὑπῆγεν εἰς τὰ δάση νὰ τοῦ προμηθεύσῃ φαγητόν. Ο μικρὸς πίθηξ, εὐθὺς δτε ἀνεχωρησεν ἡ μήτηρ, ἀνυψώσας τὴν κεφαλὴν, λαθραίως ἐκύτταξε τριγύρω, καὶ καταβάς ἀπὸ τὸν βράχον, ἐκύλισθη δλόκηρος εἰς τὴν ἄμμον. "Οτε δὲ ἡ μήτηρ ἐπιστρέψασα ἵδε τὸ γεγονός, ἐπίασεν αὐτὸν, καὶ τὸν ἔδειρε καλά.

Εἰς τὸν λιμένα τοῦ Λονδίνου ὁποιονδήποτε ἐμπορεύον πλοῖον ἡθελε κανονοβολήσειν ὑπόκειται εἰς πεντήκοντα λιτρῶν πρόστιμον. Καράβιόν τι ἔνοπλον ἐφθάσε ποτὲ ἀπὸ μακρυνὸν ταξείδιον, εἰς τὸ διάστημα τοῦ ὅποιου εἶχε σταθῆν εἰς πολλὰ μέρη, δπου εὐθὺς, στε ἥραζεν, ἔκανονοβόλει πρὸς χαιρετισμόν. Πίθηξ τις ἐπὶ τοῦ πλοίου, θαυμάζων διατί νὰ μὴ γένη καὶ εἰς τὴν μεγαλόπολιν τοῦ Λονδίνου ἡ τιμὴ αὐτῆ, ἀπεφάσισε νὰ κανονοβολήσῃ ὁ ἴδιος. Ἐπομένως, ἐνῷ ἀπαντες ησαν τῆδε κάκεῖσε ἐνησχολημένοι, ὑπῆγεν εἰς τὸ μαγειρεῖον, καὶ πιάσας μὲ τὴν πυράγραν ἀναμμένον ἄνθρακα, προσήρμοσεν αὐτὸν εἰς τὴν τρύπαν ἐνὸς κανονίου, καὶ ἀμέσως ὅλα τὰ πέριξ ἀντίχηραν ἀπὸ τὸν κρότον. Ο πλοίαρχος ἐκλήθη εἰς τὸ δικαστήριον διὰ τὸν παραβασιν τοῦ νόμου· ἡμπόρεσε δὲ μόνον νὰ ἀθωωθῇ φανερώσας, δτι τὸ κανόνιον ἐσύρθη ἀπὸ τὸν πίθηκα.

Φίλη μου τις μ' ἐδιηγήθη, δτι καθήμενα ποτὲ αὐτὴ καὶ ἡ ἀδελφὴ της εἰς παράδυρον βλέπον εἰς τὴν ὁδὸν, ἡκουσαν κτύπον ἐπαναλαμβανόμενον. Κατὰ πρῶτον ὑπέθεσαν δτι ησαν σταλαγματίαι βροχῆς ἀλλ' ἀναβλέψασαι ἴδαν τὸν οὐρανὸν καθαρὸν, καὶ νέφη δὲν ἐφαίνοντο. Μία ἐξ αὐτῶν, ἀναβαῖσα μετ' ὀλίγον ἐπάνω, ἥψε τὸν πίθηκά των καθήμενον εἰς τὸ παράδυρον, εἰς τὸ τρίτον πάτωμα, μὲ τὴν βελονοθήκην εἰς τὴν χειρά του, ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἐπαιρνε τὰς καρφοβελόνας, καὶ τὰς ἔρριπτε μίαν μίαν εἰς τὸν δρόμον.

Οἰκογένειά τις εἶχε πίθηκα, τὸν ὅποιον γενικῶς ἐφυλατταν εἰς τὴν αὐλὴν, τὰ δὲ παιγνιά του ἐπροξένον